

सपल त्रिं सह फलेन सहस्र सः । १च्चव्यर्थे २फलयुक्ते
च जटां ।

सब ल त्रिं सह बलेन सामयेन सैन्येन वा सहस्र सः ।
१सामयांचिते २सैन्ययुक्ते ३ज्यो०उक्तबलादे “सबेऽ-
वृद्धपतौ खस्ये राज्याभिसुखकीर्त्यः” नील०ता० ।

सब्रह्मचारिन् पु० समानं ब्रह्म वेदप्रह्ण्यकालीनं व्रतं चरति
चर-शिनि समानस्य सः । एकगुरुसकाशात् वेदाभ्ययन-
काले तत्त्विवन्वनसमानव्रताचारयुते अमरः ।

सभर्ट्का स्त्री सह भक्त्यां पत्ना सहस्र सः कप् । विद्य-
मानपतिकायां स्त्रियाम् अमरः ।

सभा स्त्री सह भान्नि अभीष्टनिष्ठार्थमेकत्र यत्र गृहे ।
१वह्नां समावेशनस्याने २तदधिष्ठायिजनसमूहे च अ-
मरः “यज्ञिन् देशे निष्ठीदल्लिनि विप्रा वेदविदस्त्वयः ।
राज्ञः प्रतिक्षतो विदान् ब्राह्मणस्तरं सभां विदुः” । विह-
वृत्तं हतापि सभापर्यायपरिष्ठब्दभावं “त्रैविद्या-
हैतकस्तकीं निरक्तो धर्मपाठकः । त्रियचार्यमित्यः पूर्वे
परिष्ठ व्याहृतावर्त्तमनुः” मनुः । शूद्रते गृहे मेदिं ५समूहे
हेमच० । समूहपरत्वे ६त० न० दासीसम्भं व्यपसभ-
मित्यादि । व्यवहारदर्शनार्थसमास्थानञ्च वीरमि० दर्शितं
यथा इहस्तिः “दुर्गमध्ये गृहं कुर्यांच्छब्दवक्षान्तिं
शृणुक् । प्राग्दिश्च प्राडं सुखों तस्य लक्षणं प्राङ्गल्यवेश-
भासु । प्रतिमालेष्वदेवैष्व युक्तामन्यस्वु ना तथा” इति
लक्षण्यां वासुशास्त्रोकल्पयेन लक्षिताम् । अन्य-
त्वं नेति समाहारदन्वः । सभाया धर्मांभिकरणत्वं
काल्यान आह “धर्मशास्त्रात्सारेण अर्थात्विवेच-
नम् । यत्वाधिक्रियते स्याने धर्माधिकरणं हि तदिति” ।
तत्र सभ्योपवेशनमाह मनुः “यज्ञिन् देशे इत्यादि” प्रागुक्तसु
त्रय इत्युपलक्षणम् अधिकानामपि स्तुतत्वात् । तत्र
वक्ष्यते । अधिक्षतो विदान् प्राह्विवाकः अत्र प्रविशेत्
सभाम् सभामेव प्रविश्ये त्यादिवचनात् समा सुखव्यवहार-
दर्शनस्यानम् । अन्यान्यस्त्रयानि व्यवहारस्यनानावाक्या-
द्वयगत्वात् । “दश स्यानानि वादानां पञ्च चैवावीह
भगुः । निर्णयं येन गच्छन्ति विवादं प्राय वादिनः ।
आरण्यासु खकैः कुर्याः सार्थिकाः सार्थिकैस्थाः ।
सैनिकाः सैनिकैरेव यामेऽप्युभयवासिभिः । उभयात्म-
तत्त्वैव गृह्णते स्यानसीप्रसितम् । कुलिकाः सार्थसुख्यासु
पुरप्राप्तिवासिनः । यामपैरगण्यचे यामात्मात्मविद्वद्वा
वर्गिण्यः । कुलानि कुलिकास्त्रैव नियुक्ता व्यपतिक्षया” ।

इति । स्वकैरारण्यैः यामेऽपीत्यपिशन्द्वाहृ ये यामे-
उरगत्वादौ च निवसन्ति ते उभयवासिभिर्निर्णयं कुर्यां-
रुभयव्यवहाराभिज्ञत्वात्तेषाम् कुलिकाः कुलचेषाः ।
साथैः आमदेवयात्रादौ विलितो जनसञ्चुः तनुख्याः
सार्थवाहादयः । पुरं सुख्यनगरम् तथादर्थाचौनो
याम इति पुरायामनिवासिनोभेदः सार्थकुलिकादीनि
पञ्च स्थानानि तानि चारण्याकादीनामेव, यामादीनि
दश स्थानानि साधारण्यानि । यामो यामाकारेण्यावस्थि-
तोजनः । पौरः पुरवासिनां समूहः “अत्रेषां रज-
कादाटादश इन्नजातयः । चातुर्विद्याः आन्वित्यक्या-
दिविद्याचतुर्दयोपेतः वर्गिण्या गणप्रभृतयः । राज्ञः
समाप्तेषस्त्वैव दर्शितः । तत्र मनुः “व्यवहारान् दिष्ट-
चक्षु ब्राह्मणैः सह पार्थिवः । अन्तर्जैर्मन्त्रभिस्त्रैव वि-
नीतः प्रविशेत् सभाम् । तत्रासीनः स्थितो वापि पा-
रिष्ठुष्टात्य दर्शक्यम् । विनीतवेषाभरणः पश्येत् का-
र्याणि कार्यं याम् । प्रथमं देशदृष्टैस्त्र शास्त्रदृष्टैस्त्र
हेतुभिः । अष्टादशस्त्र मार्गेषु निवडानि प्रथम् पु-
रुषः । धर्मसंसनसधिष्ठाय संवीताङ्गः समाहितः ।
प्रणाय लोकपालेभ्यः कार्यं दर्शनमारभेत्” इति ।

सभाज सेवने दर्शने च सक० प्रीतौ व्य० अद० च० उभ० सेट् ।

सभाजयति ते असभाजत्-त । अनेकाच्चत्वान्न षोपदेशः

सभाजन न०सभाज-भावे लुट् । गमनागमनादिकाले सुखा-
नन्तप्रीतिसाधने सम्भाषणे शूलजने च अमरः ।

सभासद् पु० सभायां सौदिति-किप् । सामाजिके सभ्ये अमरः
तत्त्वज्ञानामाह याज्ञः “मृताध्ययनसम्यक्ताः धर्मज्ञाः सत्य-
वादिनः । राज्ञा सभासदः कार्यां रिपौ भित्रै च ये
सभाः” इति । शूलेन योमांसाक्षाकरण्यादिश्वयेन वेदा-
ध्ययनेन च सम्यक्ताः । धर्मज्ञाः सत्यवादिनः सत्यवदन-
शीलाः रिपौ भित्रै च सभाः देष्ट्रागमूल्याः एवंविधा-
सभासदः सभायां सदसि यथा सौदिति तथा दानमान-
सत्त्वारैः राज्ञा कर्त्तव्याः सत्यत्वेन वरीतव्या इत्यर्थः ।
स्वतत्त्वेषामुपादेवत्वात् स्वाध्यायोऽध्येतव्यो यूपं क्रिनति
पुरोऽहितस्त्रं प्रकुर्वीतिव्यादिवत् सत्यपि जर्मत्वेऽनुद्देश्यत्वात्
तद्वगतैकत्ववद्वक्त्वं विवक्षितम् । तत्र यद्यपि किञ्च-
लन्यावेन वित्वसात्रेणापि चरितार्थं तथापि खृत्यन्तरोक्त-
वक्त्वं विकल्पपरम् । तथा च इहस्तिः “लोकवेद्यधर्मज्ञाः
सम पञ्च ल्योऽपि वा । यत्रोपविदा विग्राः शुः या
यन्नसदृशी सभा” इति । सहना दृ लय श्वोक्ताः ।